

5. novembra 2020

Mária Lujza

Začiatkom júna v r. 1830 dostala Katarína list od svojej sestry Márie Lujzy, ktorá sa až vtedy dozvedela, že Katarína je už v seminári. „Tvoje mlčanie od 4. marca ma veľmi znepokojilo... ľutovala som ťa... ďalej pokračuje radostným tónom:... Už Ťa neľutujem, naopak, ďakujem Bohu... Ak nechceš nič zvláštne napísať, môžeš s písaním počkať. Tvoje šťastie bude také dokonalé, ako si ho len možno na zemi predstaviť. Dúfam, že si stratila vlastnú vôľu na ceste zo Chatillon do Paríža. Nedožaduj sa jej už nikdy! Drahá moja sestrička, v seminári si musíš zhromaždiť zásobu všetkých čností... hlavne pokoru... Keď sa nad tým zamyslíš, nebude Ti ťažko považovať sa za poslednú.“

Tento list mala Katarína dlho odložený. Celkom inak si ho čítala neskôr v r. 1834, keď sa dozvedela bolestnú správu, že jej sestra zo Spoločnosti odišla. Stala sa terčom veľmi neprijemných klebiet a očierňovania. Žila sama a učila v Paríži. Po otcovej smrti sa mienila vrátiť do rodiska a starať sa o brata. Predtým chcela navštíviť sestru Katarínu. Katarína ju odradila, aby nechodila do Fain, ani za ňou do ústavu Enhgien. Napísala jej: „Drahá moja priateľka, naozaj by nebolo vhodné, aby ste prišli sem, veď väčšina tunajších sestier Vás pozná. Sem Vás naozaj nepozývam. Píšete mi, že bude pre Vás bolestné odísť odo mňa. Myslela som, že ste už priniesli obeť pred desiatimi rokmi a že ste ju priniesli s radosťou. Aj ja som priniesla obeť. Stálo ma to mnoho. Len Pán Boh vie koľko. Áno, len Pán Boh a Panna Mária. A táto bolesť sa obnovuje... Katarína písala pod dojmom stále rovnakej bolesti. Otcova smrť v osamotenosti budila v nej spomienku na smrť, ktorou odumrela otcovi a ktorou si musela vykúpiť povolanie. V liste pokračuje: „...Teraz vkladám všetko do Božích rúk a do rúk Presvätej Panny, Vašej patrónky... Nech si Vás ona vezme pod ochranu. Zbohom nateraz a možno i navždy.“ Katarína sama nevedela, čo tým chcela dosiahnuť. Zrazu sa vzchopila a píše: „Viete, že so sestrami, ktoré opustili Spoločnosť, sa nestýkame. Poznáte naše sväté pravidlá. Spoločnosť sa teraz obnovuje v pôvodnom duchu ako za čias svätého Vincenta...“ Konečne našla východisko – pravdepodobne po rozhovore s podnikavou sestrou predstavenou Montcalet. Preto dopísala: „Naša dobrá matka Vás mnohokrát pozdravuje. Je vždy ochotná preukázať Vám pomoc. Ak nám však predsa chcete niečo povedať, môžete prísť v hociktorý deň v týždni okrem štvrtku. Viete, ktoré hodiny máme voľné... Napíšte, kedy prídete. Buďte taká láskavá, povedzte vrátnikovi, že čakáte sestru predstavenú a mňa.“

Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.